

genuen, eta etzitzaigun damutu jez!... Itzak eziñ aditzera eman lezake guk bidean ekarri genuen poza. Gaur oraindik nerekin daukat. ¡Bai! Zerurik ezpaltz ere, ezta gizonarentzat gizonari bere nekeetan laguntzea bezelako festik.—»

Au esanik, jaió zitzaion malko dizdizari bat, eta besoetan zeukan illobachorik gazteenak chukatu zion. ¡Zorioneko aitona!

Ondarribiko gazteak: oraindik irakurgai onen berri ezpadakizute, ikasi zazute ¡bai! zuen onerako.

Gure Euskal-erria, gure oiturak, legeak, kondairak, irakurgaiak, dena izangoda ¡aztuá! mundu nasi onekin batean denboren buruan; bakarrik aztuko eztana sekulan, denborik ezagutuko eztuena, da, Jaunaren amorioz gure lagun-urko edo projimoari egintako mesedeá.

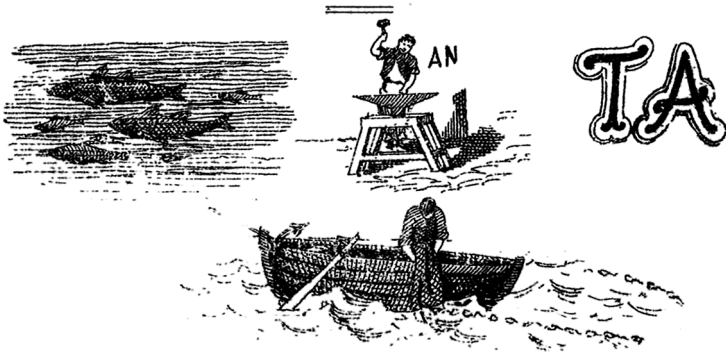
¡A!... eskabitzate gizon jakintsuak beren errientzat, nai dituzten aiña gauza; nik, Euskalduna, eskatzendiot Ama Birjiña Guadalupekoari, guretzat eta beste guzientzat, zabaldezala Lurrean karidadezko izpiritua. Au gabetanik, izango bagenitu ere nai ditugun gauza guztiak, ezgiñake ondo izango; baña onekin, sufrimenturik garrazenak igarotzen dira atsegintasun gozoan, eta, itz batean esateko: gizonak izutzendu doakabea, ez doakabeak gizona.

ANTONIO ARZÁC ETA ALBERDI.

(De la REVISTA EUSKARA)

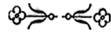
SECCION AMENA.

III,^{garren} MUTADI EDO ISITZA.

Askantza urrengo lumero edo liburuchóan.

cioso zortziko titulado *Aritzari*, del maestro basco-navarro Sr. Zabalza, que aquella excelente Revista regala á sus suscritores.

Vemos con placer en los periódicos de Sevilla que nuestros distinguidos paisanos los reputados directores de orquesta Sres. Zabala y Ortiz han conquistado extraordinarios aplausos en el teatro de San Fernando, por la magistral interpretacion que han sabido dar á cuantas obras han dirigido.

Les felicitamos cordialmente.

SECCION AMENA.

¿ZEIN DA?

Loyolako baserri
 ingurubatian
 lapur batzubek zeuden
 juandan arratzian
 Alegiñak egiten
 zebiltzan atian
 altzuten isillena
 irikinayian.
 Eche jabeak zerbait
 zubenian aitu
 leyuan agertuzan
 ojuka.—Barkatu
 bañan obedezute
 gerogo bueltatu,
 oraindikan ez gera.
 jaunak oyeratu.

M. SOROA.

III.^{garren} MUTADI EDO ISITZAREN ASKANTZA:

Arraiak joan ta sarea bota.

SECCION AMENA.

OKULLUTUK OJUKA.

—¡Mutill, zer diabru zaik
gaur iri pasatzen,
ez alde illunbetan
ojurikan aitzen?

—¿Zer dú, orla bullaka?
¿Zer dú, orren zakar?

—Krisellubat ekartzak
sukaldetik azkar;
¡agudo, egin gabe
orrenbeste jardun!

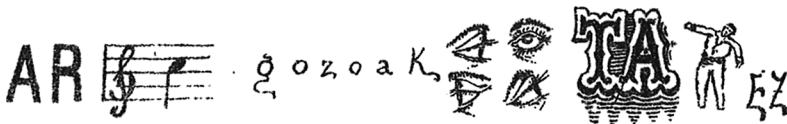
—¿Dukesen bat aldago
estutua aurdun?

—Ez niyon ekarri nai
argiya lenago?

—Mutill, gaur beintzat ondo
jarduneko ago.
Mandua aritu dek
dir-dar ostikoka,
arrapatzen zuena
gusto aundiz joka;
Argatikan naidiat
egitia argi,
ikusteko jo daben
parea edo ni.

V. IRAOLA.

IV. ^{garren} MUTADI EDO ISITZA.

Askantza urrengo lumero edo liburuchuan.

SECCION AMENA.

JOSÉ BENITO-RI

BALANTZAKA.

Ardo leku batetik
 aterazan Anton
 ezin somaturikan
 nola chutik egon.
 Ikusten zubelako
 neskach edo gizon
 arbola guztiari,
 esanikan «gabon».
 Pipa pištu nairikan
 pošpolo guztiak
 itzalzen zizkan beti
 bere asnasiak.
 Euskaldun kanta zarrak
 etzituben aztu
 eta bost minutuban
 dozena bat nastu.
 Egiten zuben ere
 batzubetan chistu
 bañan ¡ay! piparikan
 ezintzuben pištu.
 Orla kaja guztiya
 ustu zubenian
 pipachua sarturik
 boina barrenian

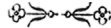
izketan bere moduz
 asizan bidian
 denbora pasatzeko
 bakartasunian.
 Etzegon bakarrikan
 bazuben laguna
 ez dakit nik Erdaldun
 edo Euskalduna
 orrengatik egiten
 zuben ark jarduna
 (arbol bati—gabon,
 ja zer gau illuna!)—
 —Esan ditek tabernan
 Galileo jauna
 zala... zala... bai... ori...
 gizon jakintzuna.
 Pasa zuben biziya
 eziñ asmatuik
 mundubonek ematen
 oteduben bueltik.
 Orrenbeste denbora
 biar gabetanik
 pichar bat ardorekin
 ikasi diat nik.

M. SOROA.

IV.^{garren} MUTADI EDO ISITZAREN ASKANTZA:*Ardo gozoak lau begi eta oñik ez.*

Varias señoras de esta ciudad han repartido prendas de vestir y dado de comer á los presos de la cárcel y del Castillo.

Obras de esta naturaleza son dignas del mayor elogio.

De un artículo publicado por nuestro apreciable colega *El Noticiero Bilbaino*, copiamos el siguiente párrafo:

«Perdónennos los lectores de *El Noticiero Bilbaino* estos recuerdos de lo pasado que han salido involuntariamente á la pluma, y volvamos á recoger ya por segunda ó tercera vez dos hojas de laurel caídas á la inclemencia del *bisiesto*, las cuales han dejado un vacío difícil de llenar en la vida científica y literaria de nuestro país, que son: el jóven y malogrado director del EUSKAL ERRIA, de San Sebastian, DON JOSÉ DE MANTEROLA, y el anciano é infatigable desenterrador de antiguas glorias euskaras D. NICOLÁS DE SORALUCE, sobre cuyas dos tumbas depositamos hoy de nuevo, no en nuestro sólo nombre, sino en el de toda la tierra vascongada, la triste ofrenda de nuestro cariño y gratitud.»

I.^{ko} MUTADI EDO ISITZA.

Askantza urrengo lumero edo liburuchoan.